

Οι διαφορές των μεταφράσεων

Πώς είναι δυνατόν ``να μην ξεφεύγουν από την Αγία Γραφή`` οι Προτεστάντες, κι όμως να διαφωνούν μεταξύ τους; Αν η Αγία Γραφή είχε δοθεί από το Θεό ως ``καταστατικό πίστεως``, ως πλήρης οδηγός για το τι πρέπει να πιστεύουμε, θα έπρεπε να συμφωνούν όλοι στο τι πραγματικά γράφει. Στην πραγματικότητα όμως, οι διαφωνίες τους είναι τεράστιες.

Αν ο Θεός ήθελε να έχουμε την Αγία Γραφή ως μόνο οδηγό πίστεως, θα φρόντιζε να γράφει τα ίδια σε όλες τις γλώσσες, και σε όλες τις μεταφράσεις. Όμως, εκτός από τις διαφορετικές μεταφράσεις τής Ελληνικής και τής Εβραϊκής που αποδίδουν διαφορετικά τις λέξεις, υπάρχουν και διαφορές στις μεταφράσεις από γλώσσα σε γλώσσα. Είναι μάλιστα σύνηθες, να δημιουργούν οι διάφορες θρησκείες, η κάθε μία τη δική της μετάφραση, ώστε να αλλάζουν το περιεχόμενό της, ανάλογα με τις δογματικές τους ιδιαιτερότητες.

Μόνο η Γραφή;

Ως παράδειγμα τούτου, θα αναφέρουμε ένα εδάφιο τής Αγίας Γραφής σχετικό με το θέμα μας, όπως καταγράφεται στο αρχαίο Κείμενο, και όπως το έχουν παραποιήσει οι διάφορες μεταφράσεις, επηρεασμένες από τις Προτεσταντικές παραδόσεις.

Πρόκειται για το Β' Τιμόθεον 3/γ' 16, που σύμφωνα με το κείμενο λέει: "Πάσα γραφή θεόπνευστος, και ωφέλιμος προς διδασκαλίαν, προς ελεγμόν, προς επανόρθωσιν, προς παιδείαν την εν δικαιοσύνη..." Διάφορες μεταφράσεις όμως, γράφουν το εδάφιο ως εξής: "Όλη η Γραφή είναι θεόπνευστος και ωφέλιμος, προς διδασκαλίαν, προς έλεγχον..."

Οι μεταφράσεις αυτές, προσθέτουν το οριστικό άρθρο 'η' και τοποθετούν τη λέξη: 'ΕΙΝΑΙ' πριν από τη λέξη: 'θεόπνευστος', ώστε να δίνουν την εντύπωση, πως το εδάφιο μιλάει για 'ΤΗΝ' Αγία Γραφή. Με αυτή την αλλαγή προσπαθούν να υποστηρίξουν τις απόψεις τους, πως ΜΟΝΟ η Αγία Γραφή είναι θεόπνευστη.

Όμως, και πάλι το εδάφιο δεν υποστηρίζει πως ΜΟΝΟ η Αγία Γραφή είναι θεόπνευστη. Στην πραγματικότητα σημαίνει ότι: 'Κάθε θεόπνευστο σύγγραμμα, (πάσα γραφή θεόπνευστος), (είναι) και ωφέλιμη'. Το εδάφιο δεν μιλάει καθόλου περί τής Αγίας Γραφής! Μιλάει για οποιοδήποτε θεόπνευστο σύγγραμμα! Άλλωστε, όταν το εδάφιο αυτό γραφόταν, ως Αγία Γραφή θεωρείτο μόνο η Παλαιά Διαθήκη.

''Μα δεν υπάρχει άλλο θεόπνευστο σύγγραμμα εκτός από την Αγία Γραφή!'' ίσως διαμαρτυρηθεί κάποιος.

ΠΟΥΘΕΝΑ Η ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ ΔΕ ΛΕΕΙ ΠΩΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΟ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ!

Αν κάποιος το λέει αυτό, το λέει από μόνος του, χωρίς να μπορεί να το αποδείξει από την Αγία Γραφή.

Μα τότε, δεν δέχεται μόνο την Αγία Γραφή όπως υποστηρίζει, αλλά και κάτι δικό του: Το ότι πρέπει να δέχεται μόνο ό,τι γράφει η Αγία Γραφή.

Στην πραγματικότητα, η Αγία Γραφή δεν γράφει πουθενά ότι μόνο αυτή είναι θεόπνευστη, ούτε γράφει πουθενά πως πρέπει να δεχόμαστε μόνο την Αγία Γραφή και τίποτα άλλο! Αυτοί οι ισχυρισμοί από μόνοι τους, είναι κάτι άλλο! Είναι μία εξωχριστιανική ανθρώπινη παράδοση, που ποτέ η Εκκλησία δεν υπεστήριξε στους 20 αιώνες της.

Η αξιοπιστία τής Εκκλησίας

Η ίδια η Αγία Γραφή, διαφωνεί με την άποψη ότι πρέπει να τη δεχόμαστε ως καταστατικό και βάση τής πίστης μας. Ο απόστολος Παύλος, το γράφει καθαρά, στην επιστολή του Α΄ Τιμόθεον 3/γ΄ 15: ``εάν δε βραδύνω, ίνα ειδής πώς δει εν οίκω Θεού αναστρέφεισθαι, ήτις εστιν Εκκλησία Θεου ζώντος, στύλος και εδραίωμα τής αληθείας``.

Σύμφωνα με τα λόγια αυτά, αν θέλουμε να μάθουμε την αλήθεια, η βάση τής πίστης μας δεν είναι η Αγία Γραφή, αλλά η Εκκλησία! Αγία και θεόπνευστη η Γραφή, όμως δε γράφτηκε για να στηρίζουμε πάνω της τα δόγματά μας. Τα δόγματα στηρίζονται στην Εκκλησία. Η Αγία Γραφή, είναι απλώς ένας από τους τρόπους με τους οποίους εκφράζεται η Εκκλησία! Και η Εκκλησία, έχει πολλούς τρόπους θεόπνευστης έκφρασης.

Το παραπάνω εδάφιο, απαντάει και στο ερώτημα που θέτουν κάποιοι: ``Ακόμα και αν γίνει δεκτό το ότι υπάρχουν κι άλλα θεόπνευστα συγγράμματα πέραν τής Αγίας Γραφής, πώς μπορούμε να είμαστε βέβαιοι για οποιοδήποτε άλλο εκτός τής Αγίας Γραφής που γράφτηκε τόσο κοντά στην εποχή τού Κυρίου;``

Η απάντηση είναι ότι όπως η Εκκλησία εγγυήθηκε για την αξιοπιστία της Αγίας Γραφής, κατά τον ίδιο τρόπο, εγγυάται για την αξιοπιστία και της υπόλοιπης Εκκλησιαστικής παραδόσεως. Αν η Εκκλησία θεωρηθεί αναξιόπιστη να εγγυηθεί για κάποιο σύγγραμμα, θα είναι κατ' ανάγκην αναξιόπιστη και στην επιλογή των βιβλίων που αποτελούν την Αγία Γραφή! Εφ' όσον η ίδια η Αγία Γραφή δεν περιέχει κάποιο κατάλογο των βιβλίων της, ο αναγνώστης, πρέπει αναγκαστικά να καταφύγει σε παραδοσιακές πηγές έξω από την Αγία Γραφή.

Ως γνωστόν, η Καινή Διαθήκη πήρε τη σημερινή της μορφή τον 4ο αιώνα μ.Χ., καθώς επικράτησε ο κανόνας του αγίου Αθανασίου, που για πρώτη φορά συμπεριέλαβε στην Καινή Διαθήκη το βιβλίο της Αποκάλυψης. Οι ως τότε κανόνες, δεν το συμπεριελάμβαναν. Πώς λοιπόν κάποιος μπορεί να δέχεται την Αποκάλυψη που είναι επιλογή του 4ου αιώνα, και να απορρίπτει παλαιότερα κείμενα της Εκκλησίας ως αναξιόπιστα;

Διάφορες Προτεσταντικές θρησκείες, επειδή είναι προϊόντα της Μεταρρύθμισης του 16ου αιώνα και δεν έχουν ιστορική συνέχεια από τον καιρό των αποστόλων, αμφισβητούν την προ αυτών Εκκλησία, και αυθαίρετα λένε ότι η Εκκλησία βρισκόταν σε αποστασία. Έτσι, δέχονται μόνο την Αγία Γραφή, που λένε ότι είναι από τον καιρό των αποστόλων. Στην πραγματικότητα όμως, η Εκκλησία του 4ου αιώνα (που δεν δέχονται), καθόρισε το ποια θα είναι τα βιβλία της Αγίας Γραφής. Υπήρχαν κι άλλα συγγράμματα του πρώτου αιώνα εκείνο τον καιρό. Με βάση την παράδοση του 4ου αιώνα, ο Άγιος Αθανάσιος, επέλεξε εκείνα που συμφωνούσαν με την Εκκλησιαστική Παράδοση. Στο βαθμό που ήταν αποστατική και λάθος η Ιερά Παράδοσις τον 4ο αιώνα, στον ίδιο βαθμό είναι αποστατική και λάθος και η Αγία Γραφή.

Φαινομενικές αντιφάσεις

''Μα τότε, γιατί υπάρχουν αντιφάσεις στην Αγία Γραφή και την υπόλοιπη Παράδοση;'' θα ρωτήσει κάποιος.

Στην πραγματικότητα, δεν υπάρχει αντίφαση. Όπως ένας άπιστος διαβάζει την Αγία Γραφή κακόπιστα, και βρίσκει αντιφάσεις από βιβλίο σε βιβλίο της, κατά τον ίδιο τρόπο, αν κάποιος Προτεστάντης διαβάσει κακόπιστα τα υπόλοιπα θεόπνευστα συγγράμματα, θα βρει τις ίδιες φαινομενικές αντιφάσεις.

Στην Αγία Γραφή για παράδειγμα, υπάρχει το εδάφιο Ματθαίος 23/κγ' 9 που λέει: ''πατέρα μη καλέσετε υμών επί τής γης'' Σε άλλο εδάφιο όμως, στο: Α' Κορινθίους 4/δ' 14,15, ο απόστολος Παύλος, ονομάζει τον εαυτό του πατέρα των Κορινθίων, και μάλιστα τους λέει ότι δεν έχουν άλλο πατέρα απ' αυτόν!

Ένας πιστός, εδώ καταλαβαίνει τη διαφορά τής λέξης 'πατέρας' στα δύο αυτά εδάφια. Στο πρώτο αναφέρεται η λέξη με την απόλυτη έννοια που αρμόζει μόνο στον Θεό, και στο δεύτερο, με τη σχετική, που αρμόζει και σε ανθρώπους. Ένας άπιστος όμως, αυτά τα δύο εδάφια, θα τα έλεγε αντιφάσεις, κατά τον ίδιο τρόπο, που ένας Προτεστάντης, κατηγορεί την Εκκλησία ότι ονομάζει ανθρώπους 'πατέρες'. Και είναι ενδιαφέρον, ότι ο ίδιος αυτός άνθρωπος, δεν κατηγορεί τον απόστολο Παύλο ότι αντιφάσκει με τον Ιησού Χριστό στην επιστολή του! Βλέπει όμως αντιφατική την υπόλοιπη Ιερά Παράδοση.

Το ίδιο συμβαίνει, και με όλα όσα κατηγορούν οι Προτεστάντες την Ιερά Παράδοση. Προτού κατηγορήσουν, θα έπρεπε να ρωτήσουν το λόγο για τον οποίο λέγεται κάτι, κι όχι να εφευρίσκουν αυτοί δικούς τους λόγους.

Οι θεόπνευστες πηγές τής πίστεως

Τα παραπάνω, δείχνουν μία ακόμα διάσταση για την κατανόηση τών γεγραμμένων. Το ότι ο καθένας ερμηνεύει την Αγία Γραφή κατά την κρίση του, με αποτέλεσμα να υπάρχουν σήμερα χιλιάδες διαφορετικές θρησκείες που όλες υποστηρίζουν ότι την ερμηνεύουν σωστά, δείχνει ότι από μόνη της η Αγία Γραφή δεν είναι ασφαλής οδηγός, προς τον Θεό.

Χρειάζεται η καθοδήγηση της Εκκλησίας, αυτής που συνέγραψε και συνέλεξε τα βιβλία της Αγίας Γραφής. Εκείνη, ως στύλος και εδραίωμα της αληθείας, διατηρεί όλους αυτούς τους αιώνες το ευαγγέλιο αναλοίωτο. Όπου στην Αγία Γραφή υπάρχουν κενά, συμπληρώνονται από τις υπόλοιπες θεόπνευστες πηγές.

Γι' αυτό η Ορθόδοξη Εκκλησία, χρησιμοποιεί τα εξής θεόπνευστα συγγράμματα τα οποία βρίσκονται μεταξύ τους σε πλήρη αρμονία:

Την Αγία Γραφή,

τις αποφάσεις των οικουμενικών συνόδων,

τα κείμενα των πατέρων που εγκρίθηκαν από τις οικουμενικές συνόδους,

την υμνολογία της Εκκλησίας,

και τα Λειτουργικά κείμενα.

Όλα αυτά, βρίσκονται πάντοτε σε συμφωνία μεταξύ τους, και με όλους τους χαρισματούχους αγίους όλων των εποχών.

Η άποψη τής Αγίας Γραφής

''Μα τότε, γιατί στο τέλος τής Αγίας Γραφής απαγορεύει να προστεθούν ή να αφαιρεθούν τα όσα γράφονται στο βιβλίο αυτό;'' θα επιμείνει ίσως ο αναγνώστης.

Στην πραγματικότητα όμως, το βιβλίο που αναφέρεται στο εδάφιο αυτό, (Αποκάλυψις 22/κβ' 18,19), είναι η Αποκάλυψις, και όχι η Αγία Γραφή ως σύνολο. Δεν θα μπορούσε να εννοεί την Αγία Γραφή, επειδή αναφέρεται ``στην προφητεία αυτή``. Επίσης, η Αποκάλυψη μπήκε στην Αγία Γραφή τον 4ο αιώνα για πρώτη φορά. Και το σημαντικότερο, οι επιστολές Β και Γ Ιωάννου, γράφτηκαν το 98 μ.Χ., δύο χρόνια μετά την Αποκάλυψη! Έτσι, θα έπρεπε να μείνουν έξω από την Αγία Γραφή, αν το εδάφιο μιλούσε για όλα τα βιβλία της.

Αντιθέτως, η Αγία Γραφή, λέει πως υπάρχουν κι άλλα εκτός απ' αυτήν. Στο τελευταίο εδάφιο του Ευαγγελιστή Ιωάννη, αναφέρεται πως ``έκανε κι άλλα ο Ιησούς, που αν γράφονταν ένα ένα, ο κόσμος δεν θα χωρούσε τα γραφόμενα βιβλία``.

Και αλλού όμως, η Αγία Γραφή μας ζητάει με το στόμα του Αποστόλου Παύλου, να μην αποριπτούμε την Ιερά Παράδοση:

Β' Θεσσαλονικείς, 2/β' 15: ``Άρα ουν αδελφοί, στήκετε και κρατείτε τας παραδόσεις, ας εδιδάχθητε είτε δια λόγου, είτε δι επιστολής ημών``.

Εκτός λοιπόν από τα όσα γράφηκαν στις επιστολές των αποστόλων, στην Εκκλησία παρέμεινε ο λόγος τους, που διεσώθηκε ως σήμερα, με την υπόλοιπη παράδοση. Γιατί λοιπόν οι αρνητές τής παραδόσεως δεν δέχονται αυτά τα λόγια τής Αγίας Γραφής;

Ας γίνουν προσεκτικοί, γιατί τα λόγια τού Κυρίου εναντίον τής παράδοσης τών Φαρισαίων που επικαλούνται, στρέφονται εναντίον τής Ιουδαϊκής παραδόσεως, και όχι τής Χριστιανικής.

Η Χριστιανική παράδοση, περιέχει επίσης τη ``στερεά τροφή`` για την οποία μιλάει ο απόστολος Παύλος στην επιστολή του στους Εβραίους, στο 5/ε΄ 11-14. Εκεί, σε αυτή τη δυσκολότερη επιστολή τής Αγίας Γραφής, ο συγγραφέας τα αναφέρει όλα αυτά ``γάλα``. Μα τότε, η Αγία Γραφή δεν περιέχει τη ``στερεά τροφή``! Συνεπώς, η στερεά τροφή πρέπει να αναζητηθεί στην υπόλοιπη Ιερά παράδοση.

Το ίδιο φαίνεται, και στο εδάφιο Β΄ Πέτρου 1/α΄ 19. Εκεί, φαίνεται ότι ο θεόπνευστος προφητικός λόγος, είναι μόνο ένα λυχνάρι, που φέγγει σε σκοτεινό τόπο, ώσπου ο φωσφόρος να ανατείλει στις καρδιές μας.

Ας χρησιμοποιούμε λοιπόν το εισαγωγικό στην πίστη λυχνάρι τής Αγίας Γραφής με σύνεση, για να αξιωθούμε να απολαύσουμε όλα όσα ο Θεός έχει να μας διδάξει.

www.oodegr.com